

გენერალი ბოგუსლავსკი სწერს ... რუნდაში: საშინელი ხალხის ელელტა და ზარბაზნების დატოვება იმის უნდა მიეწეროს, რომ უსტიკროსმა მდგრადი გზით...

დელი ქართლის ატყობინებენ: რუსის ჯარის მეტად დიდი ზოიანი არტილერიამ მიიყენა, რომელშიაც არის არსის მიერ ახლად მოგონილი და საიდუმლო სისტემის ზარბაზნები...

არისაკს უთქვამს, რუსის შორის მსროლელი ზარბაზნებიც კარგად იმოქმედებენ, მიზანში ამოსადებად დროზინდები და სავანგებო მექანიზმი რომ გაუყვონ...

ტოკიოდან დღევანთ ატყობინებენ: დელი-ტელეგრაფს, დატროლი იაპონეთი არსივი ათასს დატყობინებენ, რუსები ფინ-ხუნ-ჩენის ზღაზე ისე მდგრადი იბრძოდნენ, რომ იაპონელებიც კი ოფიციალურად აქებენ რუსის საღალატობის გამოც...

გენერალ კუროკის დღევანე ტოკიოში: 28 მსწრაფლ მსროლი ზარბაზანი, მოძიკო, მრავალი თოფი-იარაღი, 20 ფიციკო და მრავალი უნტერ-ოფიცერი და დაბალი ჯარის კაცი დატყვევებო; ამობენ, გენერლები ხასლეონი და კაშტალინსკი დატყობინებენ არიანი (ბირ. ველ.)

მუდენიდან ბერლინის გაზეთები ატყობინებენ, გენერალი კუროპატკინი 20 ათას ჯარის კაცთ წასულა ფინ-ხუნ-ჩენისკენ, სადღე დიდდელი რუსის ჯარი იკრიბებოა. ჰეიქრობენ, ფინ-ხუნ-ჩენთან დღე ბძოლა უნდა მოხდეს...

რუსები ამბობენ თავის ბანაკს ვენკეანტონთან და თავის ჯარს თავს უკრიან, რადგან იაპონელების ჯარს ელადებინაო. (ბ. ვ.)

გაზეთები ტაიშია და დელი ნიუსი დატყობინებენ ამობენ, ვითომც გენზანთან რუსის ესკარდის მიერ დღეულ იპონელთა გემის კონში-მარუსა მზესულაინი, რომელნიც ტყვედ არ წასულან, წყ-ლში კი არ დამრავლან, არამედ, ძველ იაპონელთა ჩეულებსამებრ, ხარაკით დახოკლან, ე. ი. თავის ხელით მუკლებს გამოუშვიან (ნივ.)

კუროკის დღევანე გაუზაზნია ტოკიოში, მტერი მდგრად გვეყინადატყვევებოდა და, უარი არ დაეცემებო, 300 კაცი ერთე მოგვიტოლო; ბოლომდე სიმამიანი იბრძოდა, მაგრამ ბოლოს ორი ბატარეა, რომელშიც მებრძოლთა მომეტებული

ნაწილი თავის ცხენებით დაიხიოა, ტყვედ დატყვევებო (მოს. ველ.)

ტოკიოდან ატყობინებენ დელი ექსპრესი, მომეტებული ნაწილი რუსის საღალატობისა, რომლებიც თავის ჯარს ხამორჩნენ, იაპონელებმა დაატყვევესო. იაპონელთა მულოდნელმა იერიშმა დიდად დაზიანა რუსის ჯარი. მეტადრე აფიცრები, რომლებიც თავიანდოდ იბრძოდნენ, უფრო სახიფათო ადგოლს იღებენ და სიმამიანი მავალთი ახეყნებდნენ თავის მორჩილებსაო (იქვე).

რეიტერის საგენტო იუწყება, ტყვედ წაყვანილ 30 აფიცრებთან 20 და 300 დაბად ჯარის კაციცა—100 დატყობინებო (მოს. ველ.)

ტოკიოდან ლონდონის გაზეთები ატყობინებენ, ვითომც ომის დროს მდინარი იალუზე გენერლებს ხასლეონი და კაშტალინსკის ყუბზარის ნატებში მოხვედრიათ და დატყობინებო (ბირ. ველ.)

გენერალ კაშტალინსკის მოხსენებებიან სანსან, რომ მდინარი იალუსთან, იაპონელების გადმოსვლის დროს, რუსების ჯარს 35,000 ყუბზარა გაუსროლია (მოს. ველ.)

იაპონელების ძველ გემების დაღუპვის დროს პორტ-არტურთან, ორი ნაღობი გემიც დაღუპებო. მებრძოლთაგან მოიკლულა 20, რომელთა შორის ორი აფიცერი. ამობენ შემდეგ ზღვას რამდენიმე მკვდარი იაპონელი კიდევ გამოუტყვევებო. გადურჩენიან ბევრი დატყობინებულა და 2 აფიცერი, რომლებიც საავადმყოფოში დაუწყენიათ. სულ 30 იაპონელი დატყვევებული. ერთმა აფიცერმა, რომელიც ტყვედ უნდა წამოყვანილი, რეგულერო იბრძოდა და სროლა დაუწყო რუსის მატრისებს; მეორე ოფიცერსაც ჩენის ოფიცრებისთვის უსროლია (რ. ვ.)

20 აპრილს, იაპონელთა ესკადრის იერიშის დროს, პორტ-არტურის ზარბაზნებს 2,500 ყუბზარა უსროლიან; ელიასა და ტყვის მსროლელთაც 3,000-ჯერ უსროლიათ (მოს. ველ.)

ამიერ დროს, იაპონელებს 12 საბარგო გემი გამოუტყვევებიათ პორტ-არტურის ნავთსადგურის დასაზომბად. მათგან 10 დაიღუბა, ხოლო ორი არა სანსან; ჰეიქრობენ, იქნება უკან გაბრუნებო.

ამ ბრძოლის მსახულნი ამობენ, გემებზე იაპონელი კადეტები იყვნენ და დიდი გაბედულობა გამოიჩინესო. როდესაც ტყვედ უნდა წამოყვანიან, კადეტები გემის ანბებზე აღიღდნენ, იქიდან რუსებს რეგულერის ესროდნენ და, ტყვია რომ ელეოდათ, ზღვაში ვარდებოდნენო. ჰეიქრობენ, რომ ვერც ერთი მათგანი სცილდეს ვერ ასცილებებოდა (იქვე).

თუ გვიან უნდა გასწორდეს. ქართველების სურვილიც ის უნდა იყოს და ვგოვრად კიდევ აბის, როგორც ერთს საზოგადოდ, რამე კომპრომისს ვუქმობარიტი წარმოადგენა ჰქონდეს. ვინც ამ მხრივ ქართველებს განათლებულ კაცობრიობას ვაყენებ, იგი უკვდავს, ხელთ უქმნის ძვილს დაიღვას ყოველ შეგნებულ ქართველის გულში.

ვისაც კი საქართველოსა და ქართველებზე, მის წარსულსა და აწმუხზედ უტყობილებს ნაწერები წაუკითხავს, უმეცურად შეამჩნევდა, რომ ზოგს მწერალს ეტყობა საგნის შესწავლა, ღრმად ჩაკვირება, პორტფელში გამოკვლევა. ზოგს კი ზერეკტივობა, საგნის უწყალობად შესწავლა. ზოგნი კიდევ, ასე ვთქვათ, სეპარატისტული აზრებით და ფაქტებს ამბინჯებენ; ისეთი კილას სწამებენ საქართველოს და ქართველებს, რომ მიწასთან ასწორებენ. ვისაც კი ოლია პეტეჰაძის „ქვიალალი“ წაუკითხავს, ადვილად დამეცნებნება, რომ ქართველებს ასეთი მტერი მოყვარენი ბოლომდე ჰყავთ. ასაკვირველია, ეს უკანასკნელი იმდენად ზიზღის ღირსი არიან, არამც თუ ქართველთაგან, არამედ ყოველ კეთილმინდობიერ კაცისაგანაც, რადგან ესენი შეცდომაში შეყავთ მთელს ერის შესახებ, რამდენადაც პირველი—სიმამიანი და მდღესაცაა. რაც უწყებდა მეორეებს, ე. ი. იმით, რომელთაც საგნის შესწავლელობა ეტყო-

არ სძინავთ რუსის მოსიხლე მტრებს, ჩინელ გენერალ იუან-შუიკისა და გენერალ მას მეთაურობით, მათ მოხმრეებით. ჯერ ჩინეთის სამეფო სასახლეს უჩრდენდნენ და ნებართვას სთხოვდნენ, ჩვენც შევებრძოლოთ რუსებსაო, მაგრამ ნებართვა არ მიიღეს და მინც თავისას არ იშლიან. ჩინეთის ყველა დაბა-ქალაქებში გაცხარებით ჰდადებენ რუსების წინააღმდეგ. მქადებენ იქა იქ დაძირ-წიან, იაპონის გამარჯვების ამბებს აზიადებენ და რუსების ათასწარი ბოროტ-განზარბაზულებს აბრალებენ.

გენერალ მთავრის უთხოვია ჩინეთის მთავრობისათვის, ნება მომეცით რუსის ჯარს დღეც მდინარე ლიაოხს მარცხენა ნაპირსო ჩინეთის მთავრობას უარი გამოუცხილებია.

ტ ვ ი ლ ი ს ი

ამიერქვესში ამოვიყვითეთა ერთი სასაბოლოო ამბავი: იმერეთის ეპისკოპოსს ლეონიდეს განუზარბავს ბაგრატიის ტაძრის ადგილზე ქუთაისში და კიდევ ადურდას საკერო შუამდგომლობას სასურველი მთავრობის წინაშე.

ამ სახელგანთს ტაძრის განახლების საკითხობას იფიცრებო, ჯერ კარადე 1886 თუ 1887 წელს მიატია ურადებდა და ღია ბართით მიმართა მაშინდელ მღვდელ მთავარს ჰმერეთისას გაბრიელსა, მაგრამ ეს საქმე დღემდე მივიწყებული იყო და მხოლოდ მღვდელ მთავრის ლეონიდეს მეტადინებოთ და თანხმობით უნდა განხორციელდეს. სასულიერო მთავრობამ რა უარიც შეუთვალოს უფულობის გამო, ჩვენ მაინც ვიმედოვნებთ, რომ მათი-მეუფება ლეონიდეს კერო თანხმობით განახორციელდეს ამ სასიძულეთა საქმეს და მით დადგამს საურთა ძეგლს თავისი სხელის მარად სასწუნებლად, სოლო მამულის სადიდებლად, ქუთაისში ქვა, კირი სილა და სხვა იმდენი, რომ შესაძლებელია, თუ შეუძლია არა, დატყულებულ ფასად მინც იშოვებოდას ქალაქისაგან, რომელიც თანჯანობით მიეცებება მღვდელ-მთავრის თანხმობას.

კვირას, 25 აპრილს, საქართველოს გზარბაზნმა დაუერთა ქაშვიტის წმ. გიორგის ეკლესიის ახალი შენობა. კურთხევა დაიბრუნა ნახი დატყობინებო. წირვა ახალ შენობაში იყო. ძველი შენობის დაზარალებას მოკლე ხანში შეუგებოას.

გუმინ-წინ, 25 აპრილს, დაკრძალეს გვამი ცნობად საზოგადო მოღვაწის ი. ი. ფიციკისა. წირვა და ანდერსი სიმბოლოს მოღინის წმ. გიორგის ეკლესიაში იქნა გადახდილი. განსვენებულს მარტოვანად დიდ დაღმად საზოგადოებამ მოიყარა თავი. უკუბას 70-დე ვიკრიგინი ავბადეს. განსვენებულის გვამი ხოჯივანის სასაფლაოზედ დასაფლავეს.

ტფილისიდან რამდენიმე კაცი გაუზაზნეს კავკასიის სხვა და-სხვა კუთხეებში მფუტურების შესახებ საკერო ცნობათა გასაგრცელბლად. ეველზედ ძალიან

ბოლო ხანს მფუტურებობას ქუთაისის გუბერნიამ მოუყვინა ფიცი.

ტფილისის ქალაქის საკრედიტო საზოგადოების წევრთა საზოგადო კრება დანიშნულა 26 მაისსათვის. 26 იპირალს კრება არ შესდგა წევრთა კანონიერ რიცხვის დაუსწრებლობის გამო.

შაბათს, 24 აპრილს, კავკასიის სამმართველო სამმართველო საზოგადოების წევრთა წლიურმა კრებამ განიხილა საზოგადოების წარსულის წლის მოქმედების ანგარიში და უკვლელად დაამტკიცა. წარსულის წელს საზოგადოების სამმართველო წევრები გამოუტყვევებო რეგულერად და ხალხში გაუცრვებოთა. კრებამ ამ დღეს ორი მოხსენება მოიხინა.

კავკასიის სამმართველო სასაფლაო-სამფურნეო საზოგადოებამ საზღვარ-გარეთიდან მიიღო 1,500 ფუტი გოგირადი და 5,500 შაბამანი.

დღევანდ, ფოსტა-დღეუბთა უწყების განკარგულებით, ისპიზა პორტ-არტურის გასაგზავნ დეპეშების მიღება.

ტფილისის გუთა მფორე გინზაზაში მისაღები ეგზამენები 20 მაისს იწყება. წელს მოსწავლენი მრვე კლასამდე უგზავნიდა გადატყვე. მერვე კლასელთა ეგზამენი ამ თვის 30 და იწყება.

ტფილისის ქალაქის გამგებობის მდინად დანიშნულ იქნა ბაქის ქალაქის გამგებობის მდინარი ე. 3. რასტოვსკი. რამდენიც ამ თვის ვასულს ჩამოვა ტფილისის.

ბაქის ნავთის მწარმოებელთა გასპარტ-მარკაზობამ ქალაქის გამგებობას გასაგზავნა, იკართა მომეცით ნავთულში ნავთიანი ადგილებო.

ქალაქის გამგებობამ 1,000 მანეთი გაუტყვევებო ინი. მეტეს მონეტაში. მეტე ჩამოსხლისთანავე შეუდგება წალკის წყაროებიდან ტფილისში წყლის ჩამოყვანის გეგმის შედგენას.

ტფილისის სასამართლო პალატამ უსრულიად გაამართლა სენაკის მარხის მსხობრების სამსთან დანელია, რომელსაც კომერსანტის ერეუტს მოკვლა ჰპრადღებოდა.

ცხენის რეისის გზის მეთვალყურე კომისიამ ამას წინად დააჯარიმა ბულგაის უსახელთა საზოგადოება სხვა-და-სხვა უწესობებისთვის. ბულგაის ენახელ საზოგადოებამ აცხადა ქალაქს, ჯარიმის არ გადავიხდით, რადგან უკანონოდ არის შეწყვეტილი.

მივატყვევებ ვლად ჩენენა ტყვე-მოქმედება, საკადავთა და საკერო შემხრალბებულთა და გულ-შემატეკართა ურადლებას საკადავის ტენიანის ადგენადრე ნიკოლოზის ძის სუკაიის გაქირებულ გვამბრეობაზედ. სუკაიე ყოველი მათგანი რეისის გზაზედ მუშათა მეთვალყურედ, ამბობდა ჩავარდნიდა და ვეზარც ხელს ამხარობდა, ვეველც ეფეს. დამარავთავ ძლიერ ღამრავობს: რეისის გზის გამგებობისაგან, რამდენიც რუსეთშია, მხოლოდ 10 მანეთი მიუღია შესწავრე.

სუკაიე მოხვედა და ბინა ამ კამად დედულის დაბის-თავშესაფარში აქეს. შეწყვეტეს რედაქცია მიიღეს.

აბაშუმის შიის მოკლა.

ფოთლის მოკრევა
ფოთისაის ქუეა მარკედ დღეს.

გადაიყვინთ თუ არა მურს წინდა ქალღლზედ, მაშინვე უნდა დააყართ მას თორის ფოთალი. ფოთალი უსათუოდ ღოთის უნდა იყვეს ფოთალი და ქია ერთ ხნის უნდა იყოსო, თხოვლობის პრაქტიკა და მართლაც აგრე არის; მური გამოყავთ მამინ, როდესაც თუთის კვირტები იშლებო, ქიაც იპრლებო და ფოთალიც; ფოთალი ახალი მოკრეველი უნდა იყოს და არა ძველი და დამქნარი. თუთის თოთო ფოთალი ისე უნდა შეკრავდეს, რომ არ დატყვევოს და დიდა ხანს არ დარჩეს მკრეველის ხელიში. მოკრევეის დროზედ ნორჩი შტოები არ უნდა გაილობოს, არ უნდა მოკრევეს. ერთი მსამედი ფოთლისა, რამდენიც ღოთი შტოებზე, მოკრეველი უნდა დარჩეს, კინადებ პირველად ისინი ეთობა ჩილია, ან, შეიძლება, კარგად არ იყოს გაშლილიც. ესევე, მეოთხეზე ჰასაგებში ეს ფოთლები კარგი იქნება კიებისთვის. პირველ დღეებში შეიძლება იმდენი ფოთალი მოკრევიოთ, რამდენიც მურს ეყოფა საქმელ და ვრახელ თუ ავღირანი დღეო, ფოთალი უნდა მოიკრევიო შტოებისა, ცალკალედ უნდა მიყუდებოთ რამდენი ამ ჩამოკრევილთა და ისე ვაგზრო; არა თუ სველი, დანოტივებული ფოთალიც არ უნდა მიკრევიო მურის და ქუას; მოკრეველი ფოთალი საყუბრე ვაჩერეთ რამდენიმე ხანს, რომ მისი სითბო გაუთანასწოროდეს საყუბის პარის სითბოს. შემდეგ ფოთალი ერთმანეთზედ დაწყვეტილ და ფიციზედ ან მავდაზედ დანიო ძალიან წერილათ დატყობო; დატყობი ფოთალი ქალღლზედ ან კალიათში ჩაყრეთ და ისე დააყართ მურს იმდენი, რომ მური დავდროს მხოლოდ. ეს უფლებს მას უნდა იყოს ორ-სამ საათის. სქლათ დაყრილი ფოთალიც დიდად მავებელია მურისთვის. როდესაც მური ამ უფლებს ვადათავებს, უნდა ახლო მოუშაგებო ფურცელი და აქმეთ ისე, როგორც ზევითა ესთქიოთ. აჭაშო ცოტ-კოტ და მხარხმარა. ესათად მისაქო, ქუეა ჩეყელებს: დღემ მხოლოდ ორ-სამჯერ ქუევა; ამ ჩეყელების მიხეგებით ერთმა შათ მურკერობა შეად აყრინ ბევრ ფურცელს, დაიბრუნეს ღრ და დატყობეს; დატყობი ორ იყოს, მურს ფოთლის სქლად დაყრა მინც დიდ მავებელია მურისთვის. აი რატომ: მური, როგორც ნახი, თოთო, იმ ზომამდე სუსტია, რომ უმეტესობა, ან სანახევროდ, მინც სქლად დაყრილი ფოთლის ქვეითა რჩება. ის, როგორც ყოველი სულდემული, უსმეფიც, სუნთქვის დროს ის სარებლობს პარის იმ ნაწილით, რომლითაც ყოველი სულდემული, ე. ი. მეთვალეთ, ტანდინდ იპირიებს კი იმ

ფელოს წარსული გაგაცნო რუსეთის საზოგადოებასაო. განზარბავა მოსწონია და სამადლომლო. სურვილი მისი აღსრულებლად უნდა ჩაითვლოს, რადგან, როგორც გაზეთები ვაუწყებენ, დიდატის წარმოადგენამ ყველად ხალხს მართლად მიიზიდა, თვითოვალ ქალაქში მისი წარმოადგენა რამდენჯერმე განმეორდა (ტფილისში რუსულად რეაჯულ წარმოადგენეს წარსულ სუბონში); პიესამ მთელი რუსეთი აღლანარა და უყრადლებო მიიპრო. დარწმუნებულები უნდა იყიოთ, პიესას უკუთა ენებზედაც მალე გადითარებინად და ვერაბად გაიკნოსო. პიესის გაცნობით გაიკნობს ჩენის, ვითომდა წარსულს, ჩენს წინაპრებს, სახელმწიფოცაო, საქართველოს სეგზელის გამეო.

როგორც ზემოთც ესთქიოთ, გაცნობა-ცა და ვაგნობაც; ვაგნობა იმ მხრივ, როგორც არა ხარ, საწყენია, ამისათვის საწყენია და არა სასურველი იმ მხრივ ვაგნობა, როგორც თ. სუბმთაშვილი ამბობდა მთელი რუსეთი აღლანარა და უყრადლებო მიიპრო. დარწმუნებულები უნდა იყიოთ, პიესას უკუთა ენებზედაც მალე გადითარებინად და ვერაბად გაიკნოსო. პიესის გაცნობით გაიკნობს ჩენის, ვითომდა წარსულს, ჩენს წინაპრებს, სახელმწიფოცაო, საქართველოს სეგზელის გამეო.

როგორც ზემოთც ესთქიოთ, გაცნობა-ცა და ვაგნობაც; ვაგნობა იმ მხრივ, როგორც არა ხარ, საწყენია, ამისათვის საწყენია და არა სასურველი იმ მხრივ ვაგნობა, როგორც თ. სუბმთაშვილი ამბობდა მთელი რუსეთი აღლანარა და უყრადლებო მიიპრო. დარწმუნებულები უნდა იყიოთ, პიესას უკუთა ენებზედაც მალე გადითარებინად და ვერაბად გაიკნოსო. პიესის გაცნობით გაიკნობს ჩენის, ვითომდა წარსულს, ჩენს წინაპრებს, სახელმწიფოცაო, საქართველოს სეგზელის გამეო.

როგორც ზემოთც ესთქიოთ, გაცნობა-ცა და ვაგნობაც; ვაგნობა იმ მხრივ, როგორც არა ხარ, საწყენია, ამისათვის საწყენია და არა სასურველი იმ მხრივ ვაგნობა, როგორც თ. სუბმთაშვილი ამბობდა მთელი რუსეთი აღლანარა და უყრადლებო მიიპრო. დარწმუნებულები უნდა იყიოთ, პიესას უკუთა ენებზედაც მალე გადითარებინად და ვერაბად გაიკნოსო. პიესის გაცნობით გაიკნობს ჩენის, ვითომდა წარსულს, ჩენს წინაპრებს, სახელმწიფოცაო, საქართველოს სეგზელის გამეო.

პ ე ლ ე ტ ო ნ ი

თ. დ. ალ. სუბმთაშვილის პიესა „ლალაბა“.

როგორც მოსალოდნელი იყო, ვერობის სწავლეობის საქართველოს მიპეტეის უტარდებო. ბევრმა მისმა მეცნიერმა გაიხიდა საქართველოს წარსული და აწმუხი თავის კვლევა-ძიების საგნად. ყოველ შემხრალი ქართველისათვის ეს მოვლენა ღირს შესანიშნავად და სასამოვნიოდ უნდა ჩაითვალოს. ჩვენ არა გვაყვს შესთვრად მომხმარებულნი ნასწავლობა და, მაშასადამე, თუ მათ მიგვირბობს ვინმე უტხო ვაგვიწყვებს და საქართველოს და ქართველების წარსულ-აწმუხს ქვეყნიერებას ვაგაცნობს, ქართველების მადლობის მეტი არა გვეყვითარა.

ბევრს თან-დაყოლილი აქვს ერთი ნაკი; უნდა რომ მისი ნაცნობები და მახლობელი კარგის ამისათვის აყვნენ მის შესახებ; მოსწონს, როდესაც კარგს ამობენ იმაზედ და ევაჯებოთ ცუდის მიქმელი. მაგრამ ყოველი განათლებული და შეგნებული ადამიანი კი იმ შესწავლეობის უნდა იყოს, რომ იმაზედ მახლობლებს ქეშმარიტი შესწავლება ჰქონდეთ, ე. ი. იცნობდნენ ყოველ მისის ნაწილსადაც უნდა და ობრსებო. წინააღმდეგ ამისა აბრამილურად უნდა ჩაითვალოს, რაიც ადარე

სახელოვანმა არტიტმა მოსკოვის თეატრისამ თ. სუბმთაშვილმა (იუნი) შეპაზა ტრეპიანის ხელგენურად დაწერილი დრამა-ლეგენდა ლოლაბა.

ამ დრამის სიუჟეტი საქართველოს ისტორიადგან არის აღებული. მხოლოდ რომდეს ხანს შეგებდა დრამაში მოთხრობილი ამბავი და რადროს სცხოვრობდნენ დრამის მოქმედნი, ამის თქმა არ შეიძლებოდა. საერთოდ საზოგადოდ დრამაში აღწერილი ამბავი ყველა დროს მოგვაგონებს, როცა კი საქართველო მტრის მიერ აობხებული ყოფილა, რადგან მტარებლობა, ხალხის დაწოკება, ღალატ და ტყვეობა მხარეს ზოგიერთ ქართველებს გადასცა, განთავისუფლების სურვილი და განთავისუფლება ყოველთვის ყოფილა.

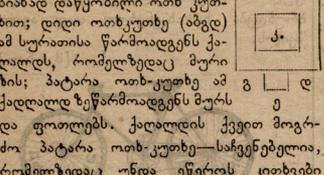
ყოველი მწერალი კალმას რომ იღებს ხელში, ერისი აბრ-ათა გამსქმელი: სურს თავის თხოვლებში რამე აზრი, იდეა ჩაასკოვოს, თხოვლებს გმირნი გადასათოს და მკითხველს უწევოს, რა არის მათში მოსაწონი და რა დასაწერი. ისტორიული პიესაც ამ კვილს ადგია, მხოლოდ იმ განსხვავებით, რომ ამ შემხრალი, ანტონს რა მკითხველს ხალხს წარსულს, ფრთხილად უნდა მოიქცეს, თავის ფანზაზი, ოცნება შეზღუდოს, ქეშმარიტებას გვერდი არ აუქციოს მის დატყობებს, რასაც ისტორია გადამოკცეს.

თ. სუბმთაშვილის განუზარბავს, საქარ-

საწარმოო, მძიმე წვილის, ჰაერს, რომელიც ყოველი სულღმული: ამას ჰქვია ნახშირ ღვინო სიმკვრივე. ამ ჰაერში სულღმული ღვინო ხანს რომ დარჩეს, მოკვდება. ამასთანაჲს ჰაერში-ნახშირ ღვინოს სიმკვრივე—თავის სიმძიმის გამო რჩება ფოთლების ქვეით და აფუჭებს, ამძიმებს და სწამლავს ჰაერს, რომლითაც უნდა ისუნთქოს მურმა და ჰეპატა. გარდა ამისა ფოთლოვანი ნივთიერება ხდება, მას ზოგად მისი ნოტიო. მური იძლევა უნდა ამ ნოტიოვანი ჰაერით ისარგებლოს, რაი-ც კი უნდა ჰაერით დასუტუნდეს მურის ტანს ისე, რომ მომავალში კოტა რამ მიზეზი ყოფიდა, რომ სენი შეეპარება და დაიხრავს. ამის მიზეზები უმეტესად მური ზრმა მიყვანითაა ჩვენ თავს და სრული მოსავალი მივიღოთ, ვიდრე არაფერი, ამ სულ კოტა. ამ ზომით ჩვენ საქმეს მოვათავებთ ოცდა ორმოცეტილი თეთრ-მეტ დებს, და ჩველებრივ მოვლით კი არ თევდისინ ჩლოვათაში ვიქნებით და შედეგი კი უმეტესად საშუალოა ხოლმე.

საქალაქო კუპის წესი.

ა) ფურცელის კუპის დროს მომვლელმა მუქში ფოთლოვანი ღვინოს და უნდა გააჩეროს, თორემ ის შეუბრუნდება და არ ვარება. ბ) ფურცელი უნდა დაუკაროთ კუპის ყოველგან ერთ ნაირად, ყველა მური ერთ ნაირ სისქით უნდა იყოს (დაფარული ფოთლოვანი) მური უნდა იყოს ფოთლოვანი და მინაღ დაწვრილები ოთხ კუთხით; დიდი ოთხკუთხედი (ამდ) და სურათისა წარმოადგენს ქალღმერთს, რომელზედაც მური ზის; პატარა ოთხკუთხედი ამ ქალღმერთს წარმოადგენს მურს და ფოთლოვანს. ქალღმერთს ქვეით მოგროვო პატარა ოთხკუთხედი—საჩვენებელი, რომელზედაც უნდა ეწეროს კითხვები და პასუხები. ე) კუპე უნდა დაუწყეთ გვერდებიდან, კოტა დაზარებებით და ფოთლის დაყრა გაათავით შეაგულზე (კ) თუ ამ წესით დაარბევით ფოთლოვანი, უფროსად არც ერთი მური და კოტა არ დარჩება. ფოთლის დაყრა კოტა მოზარებით მურიდან იმისთვის არის საჭირო, რომ მურა იქ გადგა, ვაიფანდეს სწორად და ოხლთა იქნება დამეცადარი, რაიცა მიუტოვებელი საჭირო არის. საღამოს, უკანასკნელად, ფოთლოვანი უნდა დაუკაროთ რაც შეიძლება გვიან, სახლის ან ღამის სინათლისა, რადგანაც ამით შეამოკლებს დროს უკანასკნელ საღამოს მკვიდრად დღის პირველ მკვიდრად, წინააღმდეგ შემთხვევაში გრძელი დიდი დამე ისე გადის, რომ მური უფოთლოვან დარჩება და მოშვდება, რაიცა შეაჩერებს ზრდას. უკანასკნელად ფოთლოვანი ჩველებრივ მეტი უნდა დაუკაროთ და უსაუფოდ ძაღვს სწორად.

გ) უნდა იყოს ოცდა ორმოცეტილი თეთრ-მეტ დებს, და ჩველებრივ მოვლით კი არ თევდისინ ჩლოვათაში ვიქნებით და შედეგი კი უმეტესად საშუალოა ხოლმე.

საქალაქო ხალხობა.

სხვა განკარგულებითა შორის თვისის სამწყვსოს სარწმუნოებრივი და ზნე-

რადგან უკვე ორ-ორი თარგანი დაიბეჭდა პრესისა, ამასთანაჲს ჩვენს გაზეთებში ამ პირსახე ბევრი რამე დაიწერა და საქართველოს ზოგიერთ ქალაქებში წარმოადგენილი იქნა, მაგრამ მინც მოკლე მოვიყვანე ამ პრესის შინაარსს:

ირანის მპრობელი შაჰის მოადგილე სოღმინ-ხანმა დაიპყრა და განადგურა საქართველო; ისლამის გამეფებასთან გაშვედა მტარებლობაც: საქართველოს ყოველ მხრიდან სწეწეწე; გაუღდენენ მისნი დიდებულნი, მისნი შვილნი და სპარსელებისკენ გადაიდენ. დრო და ეკმს თავისი მოკვდა. სამშობლოს ერთგულებით საქართველოს განთავისუფლებისთვის საბრძოლველად გამოიძინა; მათ სოღმინ-ხანის მეუღლე ზეინაბი—ოდესმე საქართველოს დედოფალი და სპარსელების სარადლო ოთარ-ბეგი, განდგომილი ქართველი, დაუქვედნ მხარს, თავისუფლების დროს აფრიდნენ, მეტეხის აფეთქებასთან ერთად ისლამი დაუნებია და საქართველოს თავისუფლების სიხვედრე მოგვინება. უმთავრესი მოქმედი პრესისა ზეინაბი თავის მოავლობას შეურდულეზულად დაინახავს და თავის შვილს, საქართველოს ტახტის მემკვიდრეს, მოლაღატე ირაკლის გვამს თავს დააკლავს! ამ მოკლელ შინაარსს პრესისა. ეხლა შევედგებით პრესის გმირთა დახსიათებსა და მათს ქვეყის განხილვის. პრესის მოქმედნი ორად იყოფებიან:

ბოლო ცხოვრების გაუმჯობესება-იმაღლების შესახებ, მაშინ მუდგებამ, მერეთის ეპისკოპოსმა ლეონიძემ, გაითვალისწინა საეკლესიო გალობის უნავეგმო მონაწირობა ჩვენს ქვეყანაში. ამ საეკლესიო გალობის გამო ვინდა, შეძლებისა და გვარად, განუზიაროთ მკითხველს ბაზოვადუბას ჩვენი მოსაზრებანი, რადგან ნათქვამია: „ეკლესია თუ თავი არ სთქვა, გოლო სიადამ იქნებაო“, ჩვენც თავიდან მოვეყვებით.

გალობა (იტალიანურად—Canto, ფრანგულად—chant, ნემცურად—Gesang) არის მუსიკის ძირი, საფუძველი. გალობა წარმოადგება იმ დროს, როდესაც ადამიანი, სულიერის მღელვარების ზედადგინების გამო, ჩვეულებრივ უფრო, ამ მაღლა აუწევს, ან დაუწევს ხმას. პირველს ხანებში იგი განვითარდა ეკლესიის მეშვეობით.

ძველის აღთქმიდან ვიცით, რომ მეფე პოეტმა, დავით წინაწარ-მეტყველმა (1053 წელს ქრისტეს მოსვლამდე) დასწერა ფსალმუნები, ანუ სასულიერო საგალობელია კრებული (ჩვენებური „დავითანია“) ამ წიგნშია ყოველნაირი გრძობიანი ადამიანისა: სვედი, სიმბახურული, სინანული, სინაზე, სიბარალული, შიში და სხვანი. დავითმა დააწესა მგალობელი მომღერალითა გუნდნი, რომელიც საკრავებზე უკრავდნენ და ზედაც დამგალობდნენ დავითს. ბაბილონის ტყვეობის დროს ურიანი, მსხლმარები მღინარესა ზედა ბაბილონისა, მოგონებდნენ რა ზედაკურლის სამშობლოს, სიონის წარსულს, ჩამოიღებდნენ ძეწნაზე ჩამოკიდებულს საკრავებს და დამგალობდნენ ზედა რაივე სილის პირსა. იმ ნაწიკვეტი ერთი ლექსისა, „სტიროდეთა! ბაბილონიდამ ი. კაქეპაქესი:

როს იგალობეს ცელავა სიონი დრმა სიტკობით ხმით აღესებულთა? ამ მგალობა როს ცელავ იღებს გამოაკოცხლებს ისევე იმ გულთა, რომელიც სხვედრდნენ მის ციურ ხმისთვის? ისე უნდა იქნება: ვითარცა მუსიკის ტირილის შინა, უნებო ამო უწეხული (22 5). მანამამდე, მუსიკა იმ დროს ხმარებაში ყოფილა. ახალ აღთქმის ეკლესიაშიც გალობას დიდი ადგილი ჰქონდა დამომბილი. თვით მაქცივანამა და მოკიქულეობმა, შემდეგ სერობისა „ვაფასა წარმსაქეუსი (მთა 26. 30). წინააღმდეგ ზის ცხოვრებიდან ცნობილია, რომ მან (რომანოზმა) სასწაულოდ მპოვა რა შეხვეული ქალღმერთი, შეგნმა იგი და ირყუა ზედადა მისი, რაც მასში ეწერა, რისთვისაც ეწოდა მეტ სახელად „ტკბილად მგალობელია“.

პირველად გამოვიდა ამბროსისა და გრიგორიანული გალობა. მე-8 საუკუნეში დაარსდა გალობის სკოლები მეცსა და მღვინეში. ამ დროს იოანე დამასკელმა შეადგინა რვა ხმად საგალობელი წიგნი „პარაკლიტონი“. 12-14 საუკუნეებში გალობა გადიდეს ნოტივებზე. კათოლიკე ეკლესიაში გალობა განაშენეს ოღვენი, ბაიმი და ვაბრიელმა, ხოლო პროტესტანტისაში კი—პრეტორიუსმა და

ჰიმმარშიდტმა. იტალიელებმა გალობის განვითარების საქმეში ყველას გაუსწრეს წინ და ახლაც უმაღლეს საფეხებზეა გალობა იტალიაში.

საბერძნეთის ეკლესიაში გალობდნენ თითქმის ყოველცემ იმას, რაც კი საეკლესიო წიგნებში ეწერა. იქ იყო ხმა-რებაში ძველი მსოფლიო ტრიონი, რომელიც უკვე აღადგინდა გადმოვიდა მრთელს აღმოსავლეთის ქრისტიანებში: ამ ტრიონში სწერია: „როდესაც მღვდელი იტყვის ვერტექსს: მგალობით უფლისის მიმართ ვილოცო, ერთი გალობით მიუგებენ: უფლო, შევიწვიწვი. ამ დროს რომელიმე ერთი ბერძენთაგანი იწყებს აუღლო „შევიწვიწვი“ გალობას ერთის კუთხიდან; ამას აწყებიან მეორე, მესამე, მესამე და ასე სუველა თავთავისთვის იწყებენ გალობას. თუმცა შეწვიწვი იმ ხმა არ გამოდის, მაგრამ საზოგადო კი არის იგი.

რუსეთის ეკლესიაში საზოგადო გალობა იმ თავიდანვე თუმცა არ ყოფილა, მაგრამ ეტყობა კი თითქმის ყველგან სცდილობდნენ იმის შემოღებას. გუნდ-გუნდად გალობას კი ბევრად სცდილობდნენ და არს კიდევ. საეკლესიო და საერო გალობის აღყვების ხანად რუსეთში უნდა ჩაითვალოს მე 18-19 საუკუნეები. ამ დროს შეადგინეს ეგრედ საღვდნული ორბიზებია და გალობის საღვდნული ცნობები, დაარსეს საზოგადოებანი გალობის გაგრცელებისა და სხ. გალობის სულის ჩამდგმელად უნდა ჩაითვალოს რუსეთში: ჩაიკოვსკი, რუბინსკი *) ბარტინასკი, სლავინსკი და სხვანი, რომელთა კონცერტებს სიამოვნებით და აღტაცებით ისმენდა და ახლაც ისმენს საზოგადოება.

საქართველოს ეკლესიაში გალობამ ისევე გაიგდა ფესვი, როგორც სხვა სულტურულ ცრებში, თუმცა უცხოეთის უღვადგაფელა ტეტობობა. პირველად საქართველოს ეკლესიის უცხოეთმა მიაწოდა ყველაფერი—ლეთის-მსახურების დროს საჭირო ტიპობი და საეკლესიო წიგნები, ამიტომ ჩვენებურს გალობას იტყვირი გალობის დღევრი მიეცა. 3. იოსელიანი მოგვითხრობს თავის მიერ შედგენილ წიგნში: „Краткая История Грузинской церкви: ჩვენებურს გალობაში ნახშირი „აგი—იგი“ საბერძნეთიდან გადმოტანილია. თ. ა. ჯამბაკურიან-ობოლიანი გვიამბობს თავის თხრობებში, რომ ჩვენსა მოსულ რაქელებს ნავალობებმა იქონიან* მომავალი ნავალობის ქართული კოლო. შემდგომი გალობის წინამსულელობა მიეცა. მონასტერ—საინაგუკელისებში გაისმოდა ხმა შეწყობილი, საამური გალობა სასულიერო და საერო პირთათვის. საღვთო მოვალეობას მინდათ ძველად თავდა-ახანაურობას და სხვათა საეკლესიო გალობის შესწავლა და ეკლესიაში გალობა. ახლაც ეკლესიაში ზოგიერთები პირჯული

*) ამ კომპოზიციის გასვენებაზე მუსიკის დავითს ნება არ მიეცათ. თუნალო ნელდობა გულის ტეტენილებით იხსენიება ამ გარებობას.

ვისი საწერათაც არ შედიან. საეკლესიო ქართულ-სახური გალობა უფრო გრძელია, დინჯი, ვით ბუნება თვით ქართულ-სახურისა, ვამბულია, ხოლო გურულ-მურული კი ჩვერი, მიხელო-მიხევეული და ხელოვნური. თუ არ ესცდებით, ეს უკანასკნელი უნდა იყოს დენანი პირველყოფილის საეკლესიო გალობის ჩვენში. ძველად გუნდ-გუნდად გალობა საქართველოში ძირულ ხშირად ყოფილა, ხუბიკ ბევრი ნაირი ყოფილა და მგალობდნენ 30—40-მდე. ჩვენი ერთი ქორში ზარის გალობით იგრძობდა გულს, ღვინში საგრო გალობას საეკლესიო სიღობ-პირსა მოამანდა გზაში მგზავრულსა და ღურბულს შესახებდა. ყანაში ოდღვლა და ანადურსა დაგაგუნდებდა; ხან „ხვეურს“ შესტყვილება და ხანაც მესტყვილსა ჩაარაკრებდა და სხვ.

კატე გრძედი.
(დასასრული ხელ).

რუსეთი

მოსკოვის გუბერნიის საერობო სამმართველოს მიხედვით თებერვლამდე შიპოვი მთავრობას აღარ დაუმტკიცებია ამ თამბობაზე.

მოსკოვის საერობო სამმართველოს წევრი ჩელნოკოვი, რომელიც საუკეთესო მოღვაწედ მიჩნდათ და მხნედ მოქმედობდა ერობის საკეთილ-დღეოდ, სმასახურს თავს ანებებს.

წერილი

ჩადაძინის მიხარბი

(პასუხი ბატოს „დავდიკოს“)

აღამიანა ისე არაფერი არ უნდა დასწეროს და ქვეყანა არ უნდა დააჯეროს იმაში, რაც ნახვეარი მინც არ არის ნამდვილი, მართალი.

ივეგონის 48 №-ში არის მოთავსებული ს. აღისუბნის შესახებ ბ-ნ ლადიკოსაგანა წერილი, რომელიც, სულ თუ არა, ნახვეარზე მეტად, მტკნარი სიტყვებითაა

1) ბ. ლადიკოა სწერს: უნდა მოვეხსენიოთ, რომ თუმცა სხვა-და-სხვა განათლებულ ქალაქებში დასწრებობია ამ ნაირი საქმეს, მაგრამ ასე განიერულად, ასე ხალხის გემოზე დასწრებობა საქმეს მე არ შევსწრებობარა. უეზმორჩილესად ესთხოვ ბ. ლადიკოს, რომელ განათლებულ ქალაქებში ბრძანებულა, რომ აღისუბნის სკოლას ჩამოუარებდა ყველაფერი საქმის დაწყებით.

2) გვგონებია, სწერს ავტორი, „არც საშუალო სასწავლებელნი იყოს იმდენი სწავლის მსურველი ბავშვი, როგორც ამ სკოლაშია“. კარგი იქნება ბ-ნ ლადიკოა, დავისახებდნენ, რომელ განათლებულ ქალაქშია და რომელ სკოლაშია სასწავლებელი, რომ მათში სწავლის მსურველი ნაყოლებია, ვინმე აღისუბნის სკოლა-

ში. ესეც ბ. ლადიკოა მტკნარი სიტყვებითაა. ვიცით, კარგი სასწავლებელია აღისუბნის, მაგრამ საშუალო სასწავლებელს კი არ შეეძლება, ისე როგორათაც კატა კაიქებს.

ვის მიჰყავს აღისუბნის სკოლაში ბავშვი?

3) ბ-ნ ლადიკოსა ხონითის (თუ ხანთის) გალობა მოსწონებია და დაჯერებობა ბრძანებს, რომ ხონითის მგალობელია ვუნდისთანა ვაწვრთნილი გუნდი ძვირად მინახავსა. ნუ თუ, ბ-ნ ლადიკოა, იმ განათლებულ ქალაქებში, რომელშიცა თქვენ ბრძანებულხართ, მსგავსი არა გსმენიათ: ხონითის გალობას ისეთ აღტაცებაში მოუყვანია, რომ მეორე მგალობელსა, რომლისაგანაც ხონითის უსწავლია გალობა, ქვესტყვილი აძებრებს და ბრალსა სდებს, ვითომც მან მამაპურ გალობის კილოს ფრთები შეაყვეცა. ბ. ლადიკოსა აქ მოგონებია რუსთველის ანდასა: „ღმერთმა ერთი რათ აე-ხოვნოს, თუ მეორე არ წაწყვიდოს. ხონითისათვის რომ გაქნდრეკი ეგებია, საწყალი ხუნდამე ჟან-ცეცხლის კირტიკაში გაუტარებია და დაუღუგეს; ხონითი რომ გვეკით და გვიღვებოთ, ხუნდამე რა უზუნია იყო?“

4) ბ-ნ ლადიკოა თუმც ჩემი დარიგება არ გესაქობებთ, მაგრამ ბევრი ქება-დიდება ვისმეც არ ვერგა რისთვის? იმისთვის რომ მთავარი სოფლისანია სხვიანობა ჩამოვარდნებზე და სხვა ფასი ექნება იმთ თვლში იმისთანა კათალიკე ვისკოლენი, როგორც გამოცდიან მამა ვლადიმერ საღამოსათვის. სჯობდა გაცკით გეთქვათ, თორემ თქვენ მთელი წერილი დაგვიმარებიათ იმაზედ, რომ მამა ვლადიმერისთანა არავინ ყოფილა და არც ყოფილ მომავალ არს.

5) თქვენ ბრძანებთ იმ ვლადიმერს რუსულად წერას აბრალებენ და ეს მტკნარი სიტყვებია. შე დლოუკოვლი, თვითონ მან აღიარა, იმიტომ ესწრება რუსულად, რომ ვაბრქის მეთვალ-ყურემ მიბრძანებია*.

6) როგორც ვეტყობათ, ძალიან შეშინებული ბრძანებულებით თოვლისაგან, ასე რომ თოვლად დაზინებულს მრავალსა წელს ვახსოვი იმის სუსხი. ერთი ვგვიბრძანებ: სად იყო წრეტულს იმისთანა საშოში ჩამთარი, როგორასკ თქვენ ასახებდნენ: „პრობლე გზა არ გავაო“. იქნება 1896 წლის დიდი ზამთარი ვახსოვდეს, ან წარსული 1904 წლის, თორემ წრეცანდელს ზამთარსა ზამთარია არ ეთქვამია.—თქვენ იქნება ასე ბრძანათ, სხვაგან თუ არ ყოფილა, აღისუბნის იყო; ჩვენ ახლოს ვართ აღისუბნისზედ, ვიცით ჩვენც, თუ როგორი ამინდები იყო, საზოგადოდ იმერეთში, ან ჩვენს საქართველოში.

დარწმუნებული ვახლავარ, ბატონო ლადიკოა, არ გესიამოვნებათ ჩემი შენიშვნა თქვენი წერილის გამო, მაგრამ რა ექნა, თქვენ მოყვეით ტყუილ-ტყუილსა, მეც ამან ვამაგულისა.

სჯნასა.

ზეინაბის მოქმედებაში სამი რამ აფიქრებს კაცს: განდგომა, დღატი, სამშობლოს წინააღმდეგ მოქმედება, ვითომდა მის გამოსაფხიზლებად, და უდროოდ თავის მოკვლა.

პირველი მოქმედება ზეინაბისა—საქართველოს დღატი, განდგომა უადგოლოა, შეუფერებელი, მეტის-მეტო. ამ საქციელს ზეინაბის თვით დიდი დაღაურული აზრც—საქართველოს განთავისუფლება—ვერ გაამართლებს. დღატიც, პირ-მოთხრობით, მოქმედებით, მეტის ფეხთა ლოკით კვილიოს საქმის გაქეპება შეუძლებელია. ადამიანის აზვარი საქციელი თავის თავად კაცის ღირებებს მძღაღავს, ამტყობს და ეტყობს ხალხისათვის დიდი ზარალი მოაქვს. როგორ უნდა ემოქმედნა თამარ დედოფალს, ზეინაბის განდგომის ქართველობაზედ? რასაკვირვებელია, გულს მოკლავდა ხალხს, გულს გაუტყდა. ეს ისეთი თავ-ზარი იქნებოდა ხალხის მსიხისთვის, რომელიც თვით-მოქმედების გრძობას შეულოხავდა, ხალხს სულიერად დაძაბუნებდა, ეწერგის დაუ-შეზობდა. აქი ზეინაბის უღირსმა საქციელმა მართალია მწარე ნაყოფიც გამოიღო დედოფალს მიმამა ოთარ-ბეგმა, ოთარს-ბეგს, ამას გვიამ და სხვ. ამას ნათლად ვხედავთ ოთარ-ბეგის სიტყვებიდან. ეგვი-ბძობად შენთვის იმ დრომდე, ვიდრე არ გავარდა საშინელი, საზარელი (საშინელი და საზარელი!) ხმა, რომ შენ... თამარ

დედოფალი... ზეინაბი დედოფალად, სოღმინის საყვარელ კოლოდ გადაქეცი? ვაგზიდ მტარავლი სამშობლოს და მგზობელი ჩემის ღმერთისა? თარ-ბეგი. მეც შენს მაგალითს მივბაძე.

3. ზეინაბი, მკითხველო, რა გადამდებ სენისთვის მიუზმართია ზეინაბის, ამ ფარულად მომქმედს საქართველოს განთავისუფლებისთვის? ზეინაბის მისი დაფარული აზრი ვერ გაამართლებს. თუმცა მხნელია საქართველოს, მაგრამ დატაკი, ლოღკით და შორს განუტყვეტელი. ზეინაბს კარგად უნდა სცნდებოდა, რომ მისი „საშინელი და საზარელი“ ქცევა-განდგომა, სამშობლოს დღატი ხალხზედ საზარელი იმოქმედებდა, ხალხს გულს მოუკლავდა. რა ვგობია ის, ვისაც თავისი მოქმედება განსაზღვრული არა ექვს, ვერ გაუფიქროსნებია, იმის ქცევას რა შედეგი მოჰქვებდა? აი ამ გვარი საქართველოს დედოფალი დავიხატა თ. სუმ-ბათაშვილი თავის პრესის ზეინაბითა.

ბევრჯელ ყოფილა საქართველო მეტრის ხელში, ბევრჯელ მიუტნაით იერიში სპარს-ოსმალთ მპყრობელებს საქართველოს დედოფლებზედ, რათა მათ რჯული გამოეცემათ, სამშობლოსთვის ეღალატათ და მათ ცოლებთან ვახდარცყენ, მაგრამ, როგორც ისტორია მიუწოდებს, საქართველოს დედოფლები ვერ შეურყევითა, რადგან კარგად ესმოდათ, რომ ამ

გვარი მათი ქცევა ხალხის ეროვნულ თავმოყვარობას შეურაცხყოფდა, თვითონ მათს ეკომბოვებ ღირსებას შეზღადავდა ხალხს სულიერათ დაძაბუნებდა, ამისათვის საქართველოს დედოფლები წაშეზას რჩეობდნენ და უკვდავ გვირგვინით იმშვედნენ მირან-ცხებლის უშობლს და ხალხსაც კეთილ მაგალითს აძლევდნენ. მაგალითად მოვიყვან ქეთევან წაშეზულს.

ამით ის არ გვირდა უთხრათ თ. სუმ-ბათაშვილს, ზეინაბი რატომ არ აწამებო, მაგრამ ის კი საყვედურებელია, რომ ძალიან წინ-დაუხედავია მოქმედებინა თავისი გმირს, ძალიან საშოში და საფრთხილო საშუალება აარჩევინა. მით უფრო საშოში და საფრთხილო იყო ზეინაბის ამ გვარი მოქმედებობა—სამშობლოს განდგომა, რომ მისი ფარული აზრი მხოლოდ სამშა იყო და მინაღ საქართველოში: თვით ზეინაბი, ანაწი-ვალხან და ისახარა—ანაწიანს ცოლმა.

(შემდეგი იქნება).

„იპიკონი“ ვოსტა.

ხონე და სარკას. თქვენი ლექსები უძველესი ხელოვნების კაცისა და უძველესი ხელოვნების არ დაიბეჭდებოდა.

ღევევა

(რუსეთის დემკრატია სააგენტოსათვის).

24 აპრილი. ფრანგ მდივანობისათვის კავშირის კომიტეტმა მანქანების სახელობის განხილვა, რომელიც კარგად მოქმედებდა. კომიტეტმა გაუგზავნა, რუსეთის სახელმწიფო მდივანობის, ხელმწიფე დეპარტამენტის სრული მოწყობილობა იმ სახეობისათვის საფუძვლიანად, ე. ი. 200 ლონგონისათვის; აგრეთვე გაუგზავნა 30 ათასი ფრანკი—კომიტეტის კერძო შემოწმებისათვის. კომიტეტს განზრახვა აქვს ამ მოკლე ხანში კიდევ გაუგზავნოს ახალი შემოწმებისათვის.

ლონდონი (გოლდის სააგ.). ოფიციალურად მტკიცდება, რომ 700 თომეტელო თავს დაესხა 22 აპრილს ინგლისელს განაგებულს. ინგლისელთა უკუაქციეს ისინი, მოკლულს და დატყვევებულს 250 კაცი. ინგლისელს ორი კაცი დატყვევდა.

სამომლო. ბითლისის ვალი იფუცება, რომ მან დაიკავა ჯარებით გელიციანი, სასუნის ოლქში. ჯუშუბების ბელადი ანდრონიკის წინააღმდეგ ჯარია გაგზავნილი.

კონსტანტინოპოლი. 22 აპრილს იწყება სარტილერობა და სანაღბო გემების რაზმით გამოლაშქრება. პირველი რვეულს წაფრთხილებს სანაღბო გემები.

მინსკი. ვადაიშვი დაბა გორაკისში (ნოვოგორუდის მხარე) ნახევარი ზარადი ნახევარი მილიონი მანეთია.

სოფია (აპოლონიის წრეებიდან). სომეხთა მოძრაობა ვიციკლებმა ბითლისის ვილაეტში. ინგლისის წინააღმდეგობა საგლობელ სტამბოლში ძალია დატანეს პორტის, რათა მდებარეობა შეამჯობინოს და ზომები მიიღებინოს, რომ ქუჩების ხელახლა არ დაიწყონ მშენებლობა მცხოვრებთა შორის ძარცვა და კაცის ყველა.

3056. ტოსკანის დიდი ჰერცოგის მფელე ნადირობის დროს დავა და ფეხი მოიტეხა.

3057. დედოფალი უკედ შეიქმნა. ვიბნახალი. დღეს დაიწყო გუბერნატორის თამაჯდომარეობით საგუბერნატო სამეხოს სხდომები საგლეხო კანონმდებლობის განხილვის შესახებ.

25 აპრილი. მგზავრთა გადაყვანა, საქონლისა და ფოსტის გადაზიდვა ცხენებით ბაიკალზე მოიხსრა. 24 აპრილს დაიწყო კონსტანტინოპოლის მშენებლობის სწრაფობა.

სოფია. (კოტეხს. ბიურო). გერმანიის მთავრობამ ოფიციალურად შეატყობინა ბოლშევიკების მთავრობას, თანახმა ვარ, რომ ბერლინში ბულგარიის დიპლომატიური საგანგებო დაწესებულება.

დაშიკარი. 21 აპრილი. (საკუთ. კორესს.). ცნობა, ვითომც პორტ-არტურის შესავალი შეკრული იყოს, ყოველს საფუძვლის მოკლულია.

ბაქონი. დელი ქრიონკია-ი ამბობს: ანდრონიკი მოღებულ ცნობებიდან სჩანს, რომ იალუზე გადასვლის დროს იპოვნულთა ზარადი ათას კაცს აღემატებოდა. იპოვნულთა ანდრონიკი მეციხოვნე ჯარი დასტყვევდა.

პირაპირი. უქვეშევრდომი დეპუტეტი გენერალ-ადიუტანტის კურიატისათვის 24 აპრილის თარიღით: „უქვეშევრდომი დეპუტეტი თქვენს უღელდებულებას, რომ, როგორც გენერალ-ადიუტანტის ხელმძღვანელის ცნობებიდან სჩანს, ტურენთან ბრძოლის დროს 17 და 18 აპრილს ჩვენ შემდეგი ზარადი მოგვიდოდა: 17 აპრილს ქეთი თარი გაუტყდა გენერალ-მაიორს კაპიტანის, მძიმედ დაიჭრა და გარდაიცვალა კომანდირი მერობატარისა მეექვსე ციმბირის არტილერიის ბრიგადის პოდპოდკოვნიკი მელე-

რო, მოკლულს მე-12-ე ბატალიონის უფროსი პოდპოდკოვნიკი პახომოვი და 7 ჯარისკაცი, დიპორა მეექვსე არტილერიის ბრიგადის პოდპოდკოვნიკი მისიტერი, 7 ობერ-ოფიცერი და 67 ჯარისკაცი. 18 აპრილს მტერს და 10 პოდკოვნიკმა მკითხველად მიიღეს, ამიტომ ამით არა დაკლებითა; მეთექვსე პოდკოვნიკი იცავდა თავს უკან და წვეთის დროს, დაკარგა მხოლოდ 2 ჯარისკაცი. მთელი ჯარა დაადგა მე-11-ე და 12-ე პოდკოვნიკს და აგრეთვე 22-ესა, რადგანაც ერთად ცხარე ბრძოლა იყო, ჩვენებმა რამდენჯერმე სცადეს ბრძოლის განაგრძობა გზა ძლიერ ხიზის წინააღმდეგ. ხუთჯერ მტერი ძალი იყო მტრისა, რომელსაც ძლიერი არტილერია უჭერდა მხარს. ამ მძიმე, მაგრამ დიდებულს, ბრძოლაში მე-11 და 12-ე პოდკოვნიკს შემდეგი ზარადი მოვიდოდა: მოკლულ იქნა 11-ე პოდკოვნიკი პოდპოდკოვნიკი დიმიტრი, კომანდირი ბატალიონისა დიმიტრი, 10 ობერ-ოფიცერი და 206 ჯარისკაცი; დაჭრილი ბატალიონის უფროსი პოდპოდკოვნიკი იპოლოგენი, 8 ობერ-ოფიცერი, მუდღელი მამა შერბაკოვსკი, კავშირისტერი და 891 ჯარისკაცი; 12-ე პოდკოვნიკი: მოკლულია ბატალიონის უფროსი პოდპოდკოვნიკი ურიადოვი, 9 ობერ-ოფიცერი, 266 ჯარისკაცი, დაჭრილია 11 ობერ-ოფიცერი, 390 ჯარისკაცი. 22-ე პოდკოვნიკი—მოკლულია 18 ჯარისკაცი, დაჭრილია 4 ობერ-ოფიცერი და 93 ჯარისკაცი; მესამე ბატარეის მესამე არტილერიის ბრიგადისა—მოკლულია უფროსი ბატარეის პოდპოდკოვნიკი მერბაკოვი და 24 ჯარისკაცი, დაჭრილია 3 ობერ-ოფიცერი და 62 ჯარისკაცი, მეექვსე არტილერიის ბრიგადის მეორე ბატარეისა—დაჭრილია ერთი ობერ-ოფიცერი, მოკლული და დაჭრილია 38 ჯარისკაცი, იმავე ბრიგადის მესამე ბატარეისა—მოკლულია 8 ჯარისკაცი, დაჭრილია ერთი ოფიცერი და 15 ჯარისკაცი. ტყვიის მურქვეველ როტაში, რომელშიც 80 ჯარისკაცი იყო, მოკლულია ერთი ოფიცერი, 16 ჯარისკაცი და დაჭრილია ერთი ობერ-ოფიცერი და 38 ჯარისკაცი. ამას გარდა 18 აპრილს ბრძოლის დროს დაჩინდნ ბრძოლის ველზე, არ ვიცი, ცოცხალი თუ მკვდარი, მეთერთმეტე პოდკოვნიკი პოდპოდკოვნიკი კიმი შვეცივი და 281 ჯარისკაცი, მე-12 პოდკოვნიკი—ობერ-ოფიცერი და 212 ჯარისკაცი; მე-22 პოდკოვნიკისა 144 ჯარისკაცი, მესამე ბრიგადის მესამე ბატარეისა—ერთი ობერ-ოფიცერი, მეექვსე ბრიგადის ერთ ბატარეისა ორი ობერ-ოფიცერი და 42 ჯარისკაცი. როგორც ვიცი, ტყვეთა რაზმი დაპყრობა. 18 აპრილს მესამე ბრიგადის მესამე არტილერიისა და დაკლულს 72 ცხენი; მეექვსე ბრიგადის მეორე ბატარეისა—108, სულ იყო 110 ცხენი, მესამე ბატარეისა—41. ზარადი 17 და 18 აპრილს საზოგადოდ ასეთია: მოკლულია 6 შტაბ-ოფიცერი, 20 ობერ-ოფიცერი და 564 ჯარისკაცი; დაჭრილია: ორი შტაბ-ოფიცერი, 36 ობერ-ოფიცერი, ერთი მღვდელი, ერთი კაპელან მესტერი და 1081 ჯარისკაცი. დაჩინდნ ბრძოლის ველზე, ცოცხალი თუ მკვდარი—ერთი შტაბ-ოფიცერი, 5 ობერ-ოფიცერი, ერთი ექიმი და 679 ჯარისკაცი. სულ დაგვიკლდა—70 შტაბ-ოფიცერი, 2324 ჯარისკაცი. ვიდრე ვიცნო დავუბატო, რომ ამისთანა ვაგრძობაში მართლა ძნელი იყო ზარბაზნების თან წაღება. მე-11 და 12 პოდკოვნიკის ზოგიერთმა როტებმა, თუმცა ნახევარზე მეტი ამხანაგები გაუფუცდა, მიიღეს ბრძოლას თავი არ დაანებეს. ეს პოდკოვნიკი წესრიგში მოიყვანა მესამე შრომით დღიხილის ერთმა ნაწილმა, რომელიც ბრძოლაში არ იყო და წესდარდევდალ მივიდნენ ფინ-ხუან-ჩენში და 19 აპრილს ლამე მანაწილდობა მიიღეს, დაეცვათ ჩვენს ვაგარკოვებანია.

გენერალ ფულგის დემემა 24 აპრილს: 18 აპრილს ბრძოლის დროს დიპორა და დაჩინდა მინდარი ენობში მთავარ შტაბის კაპიტანი კურიაინი, რომელიც სახვერავად იყო წასული. გენერალ-ადიუტანტის კურიატისათვის დემემა 24 აპრილის: გენერალ-სულეილი 24 აპრილს მატკობინებს, რომ მიწინააღმდეგეთა ცხენოსნებმა და მოწინააღმდეგეთა დაიჭრეს 23 აპრილს ფინ-ხუან-ჩენში. ორი რაზმი და ორი ესკადრონი იპოვნულთა წინ წავიდნენ და დაჩინდნ.

პუნსკენ. ჩვენის ცხენოსნების რაზმებმა სელიუჯანისკენ დაიწყეს. მხურვაები ფინ-ხუან-ჩენიდან გვატკობინებენ, რომ იპოვნულთა ორი დივიზია 13 აპრილს უახლოვდებოდა ფინ-ხუან-ჩენს პიანინიდან დიდის გზით; მე-3 მე დივიზიამ, რომელიც მოდიოდა ენობს ხეობაზე, დაიჭრა პიანინი კუანდალბუსთან, სადაც დადგა ბატარეები ფინ-ხუან-ჩენისკენ სასროლად; გვიან, იქ ჩვენი ჯარი დაუხვდებოდა. ფინ-ხუან-ჩენისკენ იპოვნულთა შრომადნენ მძიმედ და ძალიან ფრთხილად.

26 აპრილი. კეპლანის. დღეს ნაშუადღევს სამ საათზე მოვიდა ბატარეები პორტ-არტურისა, 22 აპრილს საღამოთა გამოსული. მოსულითა სიტყვით, 23 აპრილს დილას ის საათზე იპოვნულთა რამდენჯერმე ხიზისათვის ბატარეებს ათას ხუთასი ნაბიჯიდან დასალოვებთ. ბატარეებს ემა შეიღეს სანიტარული ვაგონები ავადმყოფებით და დაჭრილებით. ვაგონებზე აფორილებული იყო წითელი ჯვრის ბაიარდი; ავადმყოფთაგან დაჭრილია ორი ჯარისკაცი. ვაგონებს აქა-იქა ეტყობათ ნატკეიარი.

პირაპირი. შინაგან საქმეთა მინისტრმა გადაწყვიტა მავნებელ მიმართულებისათვის მესამე გაფრთხილება გამოეცხადოს ვახ. ეგოროვი და შეიჭრებულ იქნას ექვსის თითით.—24 აპრილს სლავნის 9 საათზე დაბრუნდა პორტ-არტურის დიდი მთავარი კიროლე ვლადიმირის ძე.

კოლონელი (არტილერიის სააგენტო). ინგლისის ჯარმა თბებში იერიში მიიტანა 1500 თომეტელზე. ბრძოლაში ექვსს საათს ასტანა. თბებელნი უკუიქნენ ინგლისელებისა 25 კაცი მოკლულს და დასტყვევებულს 200 კაცი დატყვევდა.

3058. აფეთქებით დაზარალებულ მურაოვების საბოლოო შესავალი და მტერი იქნა შერბაკოვი, ვიდრე სპირაია. შეკრება მიენდა რუსეთის კაპიტულაციის წევრთა კავშირს.

საქონილი. ვინაიდან იცოც ვინ-შტეინისა და ბიი კიგელმანის მოკვლისათვის შარშან ოღერს ას მომხდარ რბევამ და უფსენების დროს საფოსტარებო მალაქამ გადაწყვიტა დღეს მდამბო მალაქამ ვიტიუშენკოს, 24 წლისას, ხუთის წლის კატორგა; ექვსი ბრალდებელი, რომელთაც ბრალად ედებოდათ უფსენების ჩადენა, კაცის-კვლა და დედაკაცთა გაუბატოებრა, გამართლებულ იქნენ.

სოფია. საზოგადო კრება იყო მოსკოვის სლავინათა საზოგადოების წევრთა, ერთხმად ამორჩევამ თავსუდომარედ კიდევ ს. წლით ჩერვა-სასირადნოვიჩისა და დიდი ტომის-გა გამოიწვიო.

სეული. (არტილ. სააგ.) ლიდალუნს გარდა, იპოვნულნი გადასდნენ მხელეთზე და დატყვევდა.

სახანაგზანი. (ავივე სააგენტო). რუსი იწყენ ხიზინსკენ და თავს ანებებენ ლიდალუნის ნახევარ-კუნძულის დასავლეთის ნაწილს. ხუთშაბათს და შაბათს იპოვნულთა გადაიყვანეს ბიძივოს 7000 კაცი, დაიჭრეს ვაფანდინი და დაქციეს რკინის გზის ლიდალუნსამდე კილომეტრის მანძილზე.—75 დაჭრილი უკანასკნელ მატარებლით ნიუჩუენს მოიყვანეს. პორტ-არტურის სრულიად გამართლებულია და მოწყვეტილი.

ნოხუანი. (არტილ. სააგენტო) აქ ნოხუანზე, თუ რუსებმა დასტყვევებულა და იპოვნულთა არ დაიჭრეს იგი დატყვევებულნი, ავახანი, რომელიც ინიკოსს ახლო აიიან, დაუწყებენ ქალაქს სარკვა-ბაბებს. უცხოელნი მზად არიან წინააღმდეგობა გაუწვიან. ბრიტანის ფლმი თხოვლობს საკანონგრო ნავის გამოგზავნას. დაქციეს ოთხი ხიდი რკინის გზის ნიუჩუენიდან პორტ-არტურამდე.

ბიურო. (არტილ. სააგენტო). იპოვნულთა შემდეგი ზარადი მოვიდოდა, როცა უკანასკნელად სცადეს პორტ-არტურის ნავისადგურის შესასვლელ კილის ხანგებზე მოკლა კომანდირი ივლიმაროვი და 6 მდამბო ჯარისკაცი, ოთხი მდამბო ჯარისკაცი სუბუქად დაიჭრა; 14 ოფიცერი და 74 მდამბო ჯარისკაცი უგზავნულ დაიკარგნენ დაჩინდნ 8 აპრილს და 36 მდამბო-ჯარის კაცი უგზავნულად გადაჩინდნ.—გენერალ კუროკის ყოველ ახალ მოხსენებსათან ერთად ბატალიონის რიგები რუსთა ზარადის იალუ ბრძოლაში, იპოვნულთა და მძიმე დაზარალებულთა

ბით 1400 რუსი, ქსენონებმა ჰყავთ 503 დაჭრილი რუსი; ჰკონდნენ, რომ საზოგადო რიგები დაზოცილდებოდა 500 კაცს აღემატებოდა. 300 ტყვე ოქსის მამულამს გაზავა. კუროკის ქვეითა ჯარმა დაიჭრა ფინ-ხუან-ჩენი. უკუქცევს წინად რუსებმა ააფეთქეს თოფის წაშლის სარდაფი, ხოლო მრავლად დასტოვეს სასანიტარო მასალა-სამზადისი. რუსებმა მრავლად დაასავლავეს დაზოცილნი.—იპოვნის ჯარმა დაიჭრა პუნდალნი, დაპოვნა რკინი. გზა და გადაჭრა ტლევრაფის მავთულნი პორტ-არტურისა.

ბიურო. (არტილერიის სააგენტო). იპოვნულთა გამორჩევების გამო ხალხმა მინიფესტრია მოაიღინა მონაწილეობას იღებდნენ: კაცები, ქალები და ბავშვები; დაპოვნულთა ინგლისის და ამერიკის ბაიარდები. ამავე უდიდესი დღესასწაული არ უახებია იპოვნულნი.

ლონდონი. დაბეჭდილია ნაშრომები იალუზე მომხდარ ბრძოლისა, გადაცემული ინგლისის კორესპონდენტთაგან. ასტარ და რუსთა კორესპონდენტი 18 აპრილს მომხდარ ბრძოლის შესახებ ამბობს, რუსები მოქმედებდნენ მხოლოდ ორი ბატარეებით; იპოვნულთა ძლიერი სრულია აუტყვეს კილომეტრის ბატარეისა და საუცხოვრად ესრადნენ. ის ბრძოლა, რომელზედაც ერთი რუსთა ბატარეითავე იქნა, კილომეტრის აღმოსავლეთით, იქნა დაქციეს ყუბბარემა, რომ შესაძლებელი აღარ იყო პიანინის შემავრება, მაგრამ რუსები მიიღეს მამაკორად იცავდნენ იმს და მხოლოდ საათ ნახევარის სროლის შემდეგ ბატარეა ჩაჩუმდა და იძულებული იყო დაეწია უკან. რუსებს უნდა დიდი ზარადი მოსვლიდათ, რადგანაც იმ გზაზე, რომლითაც უნდა იმით გაეგრანთ, სეტყვასათი ცვივდა სხვადასხვა ნაირი ყუბბარეები და აყენდა მეტრის ღრუბლებსა და ბოლს.—დელი ქრიონკის კორესპონდენტი ამბობს, იპოვნულთა მორტირებისა და ზარბაზნების ყუბბარეები დიდს სინამდვილეთა და გამოზობით იყო მიქცეული რუსეთის მომქმედ ბატარეისკენ, რომელიც მდებარე მოქმედობდა, იღვა კილომეტრის აღმოსავლეთით. ყუბბარეები სეტყვასათი ცვივდა რუსები მიიღეს დღე იღვნენ პიანინაზე იქნამდე, სამამ ვოლგემეტრები სულ არ დაჩინდნ.

მუდღელი. (არტილერიის სააგენტო). აქაურს ჯარების მხნეობა იალუზე მომხდარ ბრძოლისა და პორტ-არტურის ჩამოცილების გამო არ უკეთია. ჯარისკაცები მოუთხლებლად ვლიან შემთხვევის შემდომომ მათზე მოსულს მტრებს.—იალუზე დაჭრილები რკინის გზის ხარბაზს მიყვეს. ვაგონების გინ ნაწილები დახვერტილია იპოვნულთა ტყვეებითა.

ბიურო. (არტილერიის სააგენტო). იპოვნულთა რვა ბრანდერის ერთად წყალში 1723 ტონს იღებდა. გემები ძველები იყვნენ, ზღა 159 ჯარისკაცი იყო; ამითავე უგზავნულ დაბრუნდნენ 36, დაჭრილია 15, მოკლულია 90, დანარჩენები უგზავნულ დაიკარგნენ.—იპოვნის აფორები ქებით ისინებდნენ რუსის ჯარების სიმამაცეს კილომეტრის დაქციეს დროს.—იპოვნულთა ი ღრუზე სამი ბატარა რუსების გემი დაიჭრეს, ორზე ქებაებითა დაჩინდნ.—მინიფესტრაციის დროს ტრაქტში გუნდს საღამოს მოკლულ იქნა 21 და დაჭრა 40, მიმავლებულად ბავშვები, რომლებიც მოქცეულს კარგებობას ძველის სასახლის კუთხეში, ბევრნი კი არებენ ი დაჩინდნ.

დროებით რედაქტორი ბი. შიშოვიძე. გამომცემელი ა. სარჯიშვილი.

ბამოსადგენი ცნობანი: ვიბნახანის ბრძანა 22 აპრილი 1904 წ. ვექსილის კურსი 3 თითი: ლონდონში 10 კორე. სტ. 93,95 მტრლენში 100 მარკაში. პარიში 100 ფრანკში. ლონდონში ჩვეყბი. 94,60 მტრლენში. 87,17 1/2 პარიში. ბრიკის დისკონტი. 6—7 1/2 4% სახელმწიფო ბუნება 91 წყ. ვაჰ. 4% სახ. სესხი 1902 წ. 91 წყ. ვაჰ. 4% გირავნ. ფურც. სახელ. საად. — შვედლ. მანკისა. 5% პირ. შინაგ მომგზობა. 1864 წ. 370 წყ. ვაჰ. 5% მეთრე შინაგ. სესხის მომგზ. ბილ. 1866 წ. 300 წყ. ვაჰ. 5% გირავნ. ფურც. — სახელმ. საად.-მამ. მანკისა. . 271 წყ. ვაჰ. 5% ობლიგაციები ტოლ. საკრედიტო სახეობა. — 4 1/2% ობლიგა. იმავე საზოგადოებრივი სახეობა. — 4 1/2% ტოლ. საად. მამ. მანკისა. — გირავნ. ფურცლ. — 5% გირავნობის ფურც. იმავე მანკისა. 88 1/2 წყ. ვაჰ.

განცხადებანი

თუილისის გუბერნიის თავადაზნაურთა წინამძღოლისათვის.

თანახმად უბალმსად დატკიცებულ 25 მაისს 1895 წელს სახელმწიფო სამსახურის აზრის იმის შესახებ, რომ დატყვევებული ტერიტორიის სათავადაზნაურო საადგომ-მამოლო მანკის დამფუძნებლად მყოფთ თაიანთი შეტანილი ფული ამა მანკის დასაარსებლად და ფინანსთა მინისტრის მიერ 5 მაისს, 1900 წელს დატკიცებულ წესთა მე-7 მუხლის ძალით, ამით ცხადდება საკრედიტო, რომ ის ვის ხელშია გადავიდა შესახებ წარწერით 0-4 ქასახარა ლავიის ძის ავღა-შკლას მიერ ზემოხსენებულ მანკის დასაარსებლად შეტანილი ფულის კიტანება ას-არმოვლად-ათი მანეთის (150), მოგვლივა წარმოუდგინოს იგი ტერიტორიის გუბერნიის თავადაზნაურთა წინამძღოლის მქნის თვის განმავლობაში ღირდნენ ამ განცხადების დატყობა. თუ ასე არ მოიქცა, სახელმოდ დაეკარგება უფლება იმ ფულის მიღებისა და იგი ფული დატყვევდება ზემოხსენებულ დე ავლი-შვილს.

საქონიის ავტომობილები პელოსნიკოვი ბენზინის მატარებელი.

АНН ОДЕ ЗИФИЛЬД МОСКВА РОЖДЕСТВЕНКА №9 С.П.Б. Морская, № 30.

70° ეკონომია 70°

უკანასკნელ დროს კონკურენციისა და საწოლში დიდ-დიდ დაზარალებულ საქონლის გამო და აგრეთვე ფრანკის გას-ძლიერებლად, იძულებულნი ვართ დაუ-თმობთ ძალიან დაკლებულ ფასად.

პ. რტო 5 მან. და 90 კან. გაც საქონით კვეთთ ჩამოთვლილი სასარგებლო და ფსიანია 8 ნივთი. 1) საბითი ვაჭრებულ ფულადისა კაცის ანუ ქალის ანუ კაცი-სა დევერული ოქროთი (ვატარებული ცეცხლი) ძალიან შევნიერია, მაგარი მე-ქანობით და 6 წლის ბულგარეანობით. 2) ძაჟანი ახალი ოქროსი პრეტელი (მანკისათვის) ანუ მოკლე ნივთისა ან ქალისთვის ცვილის ახალი ოქროსი, 3) ბა-ლოლი ახალი ოქროსი. კომპასი ანუ სხვა, 4) მუხის მინა საათის შესახებ. 5) ვიბის ვეგტორანული ფარანი, რომელიც იძლევა ძლიერი სინათლის ანუ ბე-ვიდი ოქროსი 56 დანდის ანუ ტყავის პორტლივარი ან მემის ნაწილა ქაშარ-ზედ ჩამოსადგენელი. 6) კალის დანა საუკლებელი საზღვარ-გარეთის ფლორადის ან შუბტუ აპარატი უფლებულ წვევისათვის ან შევნიერია მატარებელი. 7) ტყავის ქისა ერთი სახურავით და 7 განხუ-ფილებით, მეგნიკურ საკეტით და მიდელ-ლის სახეობის, მამის სახეობის და გვარის ბეჭდულით. 8) ძიხს საზღვარ-გარეთის ტყავის მისალოც პარათისთვის, ქალის და მისთვის და საბთის წრებილისათვის ან წველი სასურვე ოქროსი 56 მდამისა ქვეითი. ყველა ამს ვგზავნი მათ სა-ჩუქრით უბეოდ ფას დაღებით პორტო 5 მან. და 90 კან. ვაგზავნი, თავ-სახურა-ვიანი საათი დამატებით, 1 მან. და 50 პანევიტი მტერი ღირს. მსურველთა მიმართომ ამ აღრისტი: Главного Склада Часовъ Торгового Дома. Ш. Яковлева въ Варшавѣ, Тверская, 32/30. ახის რუსეთისა და ციმბირში უბეოდ არ ვაგზავნებთ და გარდაღებით აგრეთვე ნაწილად ვასავაგზავნებ ჩარხისა. პრისკურანტი უფასოდ. (3-5-2)